

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.
Do „Dziennika” dołącza się co tydzień „SPORT POMORSKI”.
Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 5—6 po południu.
Redaktor naczelny przyjmuje od godziny 11—12 przed południem.
Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.
Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 30.
Filje: w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 2 — w Toruniu, ul. Mostowa 17
w Grudziądzu, ul. Grobłowa 5.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agencjach 2.75 zł. miesięcznie, 3.25 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.11 zł. miesięcznie, 9.33 zł. kwartalnie.
Pod opaską: w Polsce 5.00 zł., do Gdańska 4.00 guld., do Niemiec 4.00 mk., do Francji i Ameryki 7.50 zł. miesięcznie.
W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonenci niemają prawa do odszkodowania.

Telefony: Redakcja 326, Naczelny redaktor 316, Administracja 315, Buchalterja 1374. — Filje: Bydgoszcz 1299, Toruń 800, Grudziądz 294.

Numer 251.

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 1 listopada 1927 r.

Rok XXI.

Katolicyzm podstawą i przyszłością Polski.

Bydgoszcz nawskroś katolicka.

Ktokolwiek miał jeszcze wątpliwości co do katolickiego charakteru miasta naszego, ten przekonał się wczoraj naczynie, że ludność Bydgoszczy jest nawskroś katolicką i że hodurownicy oraz najrozmaitszego rodzaju sekciarze żadnej wybitniejszej roli u nas odgrywać nie mogą.

Oto wczorajszej niedzieli, jako w uroczystość ustanowioną w roku 1925 przez Ojca św. Piusa XI święta Jezusa Chrystusa Króla, mającego na celu krzewienie Królestwa Chrystusowego wśród wiernych, Bydgoszcz urządziła czwarty z rzędu Dzień Katolicki. A była to uroczystość wspaniała, uroczystość uwydatniająca katolicki nawskroś charakter naszego miasta.

Ulice, zwłaszcza te, przez które kroczył pochód, przybrane były w chorągwie i emblematy o barwach kościelnych i narodowych, wszędzie panował nastrój podniosły i uroczysty, a wszystkim przyswiecała myśl: stać twardo przy sztandarze Kościoła rzymsko-katolickiego i bronić tego sztandaru do ostatniego tchu życia!

Uroczyste nabożeństwo.

We wszystkich kościołach bydgoskich odprawione zostało uroczyste nabożeństwo z wystawieniem Najświętszego Sakramentu. Świątynie były przepelnione wiernymi. Księża - kaznodzieje w podniosłych słowach przedstawiali cel i znaczenie uroczystości Chrystusa Króla podnosząc z naciskiem, że w dzisiejszych czasach szerzącej się wokół zarazy bezbożności i dżumy ucieczki od Boga, święto to we wszystkich społeczeństwach chrześcijańskich ma być punktem zwrotnym ku przykazaniom Bożym.

Pochód manifestacyjny.

Około godziny dwunastej zaczęły się gromadzić na Starym Rynku organizacje i towarzystwa kościelne i świeckie wraz z swymi sztandarami, których była cała moc. Członkinie i członkowie w nadzwyczaj wielkiej liczbie stawili się pod swymi sztandarami.

Porządek panował wszędzie wzorowy. Zasługą to przedewszystkiem głównego komendanta pochodu p. Goscienieckiego oraz komendantów poszczególnych grup parafjalnych pp.: Modrakowskiego, Polaka, Graya, Zielińskiego i Jaśniewskiego.

Pochód kroczył ulicami Mostową, Placem Teatralnym, Jagiellońską i Kordeckiego do ogrodu Patzera. Na czele orkiestra 15 pułku artylerji polnej, potem organizacje i towarzystwa męskie i żeńskie, a dalej orkiestry: „Sokola”, Wilczak-Okole, Kolejarzy i Inwalidów Wojennych, razem więc cztery orkiestry.

Był to pochód silny, zwarty, olbrzymi, jakiego Bydgoszcz oddawna nie widziała. Las sztandarów i tysiące uczestników. Na chodnikach wszystkich ulic, którymi kroczył pochód, oczy nowych tysięcy radowały się barwnym i dostojnym pochodem, stanowiącym przegromną siłę uczuć katolickich ludności Bydgoszczy.

Niesiono transparenty z napisami: Niech żyje Chrystus - Król! Precz z sekciarzami! Precz z rozwodami! Precz z Imcą! itd. itd.

Wrogowie Kościoła katolickiego, masoni, hodurownicy i inni sekciarze, z którymi z pewnością ten i ów zdala przypatrywał się wspaniałemu pochodowi manifestacyjnemu, powinni przyjść do przekonania, że na nie zda się ich nieważność do Kościoła Chrystusowego i zdradziecka robota, jawna i podziemna, mająca na celu zwiększenie bagna grzechu i zbrodni, bo w narodzie polskim tkwi siła i duch niespożyty, duch przywiązany nierozdzielnie do Kościoła rzymsko-katolickiego, którego i bramy piekielne nie zwyciężą!

Wiec katolicki.

W ogrodzie Patzera zebrały się olbrzymie rzesze wiernych.

W otoczeniu licznych sztandarów ustawionych na estradzie zagał wiec ks. prałat Malczewski podnosząc z naciskiem, że w czasach dzisiejszych obowiązkiem katolika jest nie tylko stać

twardo przy wierze ojców, lecz walczyć, walczyć dzielnie i nieustraszenie z wrogami Kościoła, t. j. z sekciarstwem i masonerją.

Telegram do księdza Prymasa.

Prezes komitetu wykonawczego ks. prob. Skonieczny przeczytał następujący telegram, jaki za jednomyślną zgodą zebranych wysłany został do ks. Prymasa Hłonda:

Zgromadzeni na wiecu w Dniu Katolickim 30 października katolicy Bydgoszczy przesyłamy Najdostojniejszemu X. Prymasowi wyrazy najgłębszego holdu. Obiecujemy wiernie stać pod sztandarem Chrystusa Króla.

Referat.

Prezes okręgowy Polskiego Związku Kolejowców p. Jabłoński z Torunia wygłosił znakomicie przemyślany i opracowany referat o obowiązkach Polaka-katolika w chwili dzisiejszej.

Referent w przeszło godzinnym przemówieniu przedstawił rolę i znaczenie katolicyzmu w Polsce przedrozbiorowej (Kopernik, Kordecki, Sobieski) a następnie przedstawił zgubne dla państwa i społeczeństwa skutki szerzącej się dziś niewiary w postaci t. zw. postępu.

Przeklętym jest taki postęp, — mówił referent — który z dzieci czyni ojco-bójców, matkobójców, samobójców!

Tylko rodzina katolicka, uświęcona nierozdzielnym związkiem małżeńskim, może być ostoją i przyszłością społeczeństwa!

Tylko Polska katolicka może być silną, wielką, nierozdzielną i niepokonalną!

Rezolucja.

Na wniosek referenta p. Jabłońskiego uchwalono jednomyślnie następującą rezolucję:

My zgromadzeni na wiecu w Dniu Katolickim w Bydgoszczy w dniu 30-tym października.

Jesteśmy świadomi sobie, że Kościół Rzymsko-Katolicki, jako prawdziwy Chrystusowy jest jedyną podstawą pomysłowego rozwoju i chwały Państwa Polskiego.

1. Dlatego żądamy: Pełnej wolności i swobody dla Kościoła Katolickiego.
2. Wychowania katolickiego młodzieży naszej w szkołach katolickich.
3. Zwalczenia wszelkiej pornografji.
4. Zwążywszy, że świętość i nierozdzielność węzła małżeńskiego jest źródłem szczęścia rodzinnego, oraz ostoją społecznego ładu i porządku, sprzeciwiamy się jaknajenergiczniej wszelkim zakusom rozluźnienia sakramentalnego związku małżeńskiego przez rozwody.
5. Apelujemy do wszystkich czynników miarodajnych, aby pomni na katolicką przeszłość Polski, przeciwstawili się energicznie rozbijaniu jedności narodowej przez przeciwstawienie się szerzeniu sekty oraz Imkę.

Zakończenie.

Po referacie p. Jabłońskiego, przyjętym niemiłkącymi oklaskami, ks. prob. Skonieczny wezwaniem do organizowania się w stowarzyszeniach katolickich i pochwaleniem Pana Boga zamknął wiec.

W końcu odpiewano pierwszą zwrotkę „Boże coś Polskę”. Całość czwartego Dnia Katolickiego wypadła imponująco.

Bydgoszcz dała nowy dowód, że ludność polsko-katolicka jest i pozostanie wierną tradycjom ojców i zawsze twardo, zwarcie, śmiało i odważnie stać będzie na straży Krzyża Chrystusowego, tego widomego znaku siły i potęgi Kościoła i Ojczyzny!

F.

Przed rozbrojeniem Francja i Polska chce zorganizować swe armje?

Głędzenie hakatystycznej bibuty.

Warszawa, 31. 10. (Tel. wł.). Na naczelnym miejscu nacjonalistycznym „Der Tag” występuje z rewelacjami o programowym sabotowaniu rozbrojenia przez Polskę. „Der Tag” dowodzi, że nie należy spodziewać się podjęcia rzeczowych rokowań w sprawie rozbrojenia, gdyż Francja

chce zyskać na czasie, by dokonać reorganizacji swej armji. Z podobnymi zamiarami nosi się również Polska, która obok 300 tysięcznej armji regularnej ma drugą armję pokojową, a mianowicie 350 tysięcy strzelców!???

Pięciolecie zwycięstwa faszystwu.

Wspaniałe uroczystości we Włoszech.

Rzym, 30. 10. PAT. Obchód piątej rocznicy dojścia faszystów do władzy miał charakter wybitnie uroczysty, zarówno w Rzymie, jak i głównych miastach prowincjonalnych. Głównym punktem programu tych uroczystości było otwarcie robót publicznych: dróg, mostów, wodociągów i muzeów, gdyż w myśl odezwy Mussoliniego do czarnych koszul dzieło, dokonane przez faszystów, oceniać należy odąd nie według słów, a według czynów.

W Rzymie Mussolini przyjął defiladę wszystkich oddziałów garnizonu, w której wzięło udział około 23.000 ludzi. Po defiladzie oddziały wojskowe zgromadziły się na hippodromie Villa Glori, gdzie Mussolini w uniformie generalissimusa milicji wygłosił do czarnych koszul przemówienie. Olbrzymie rzesze publiczności wznosiły gromkie okrzyki na cześć Mussoliniego. Przez cały dzień nad miastem krawczyły eskadry samolotów i balonów.

Niemiecki handel prze do zgody z Polską.

Berlin, 30. 10. PAT. Demokratyczny „Berliner Boersen Kurier” przypomina, iż od czasu, kiedy min. Stresemann, wyjeżdżając na sesję Rady Ligi Narodów, otrzymał instrukcje gabinetu dla omówienia z min. Zaleskim warunków wznowienia rokowań traktatowych — decyzja gabinetu niemieckiego była ustawicznie odraczana i że obecnie, kiedy już gabinet zgodził się zasadniczo na wznowienie rokowań, nagły wyjazd kanclerza spowodował ponowne odroczenie decydującej uchwały. Ta taktyka przewlekania nie da się usprawiedliwić względami na regula-

min obrad gabinetu. W rzeczywistości ministrom niemiecko-narodowym a zwłaszcza ministrowi Schielemu nie zależało na tem, aby gabinet pozwał taką uchwałę. Dziennik podkreśla, że po niewatpliwych ustępstwach ze strony Polski (?) w sprawie osiedleńczej (?) obecnie kolej przychodzi na Niemcy, które muszą wystąpić z propozycją. Należy wziąć pod uwagę sytuację ogólną, która ze względów politycznych i gospodarczych niewatpliwie nagli do wznowienia rokowań. To też przeciwko próbom odwleczenia rokowań należy zawczasu zaprotestować.

Piłsudski na zimowych leżach.

Warszawa, 31. 10. (Tel. wł.). Marszałek Piłsudski wraz z rodziną wyjeżdża w czwartek na zimowy pobyt z Sulejówka do Belwederu.

Wyświęcenie pierwszego biskupa japońskiego.

Rzym, 30. 10. PAT. W dniu dzisiejszym Papież dokonał w bazylice św. Piotra konsekracji msgr. Hayasaka, pierwszego biskupa japońskiego.

„Batalja XX-go wieku” w Anglii.

Rola „Trade Union’ów” w państwie.

(Od własnego korespondenta.)

Londyn, w październiku.

„Batalja XX-go wieku” nazwał „Daily Telegraph” walkę, jaką tej wiosny przeprowadził gabinet konserwatywny p. Stanley Baldwin’a ze związkami zawodowymi, czyli z **Trade-Union’ami**. Walka ta doprowadziła do uchwalenia przez Izbę Gmin specjalnej ustawy w przedmiocie związków zawodowych i konfliktów pracy (Trade Unions and Trade Disputes Act). Ustawa ta nie jest oczywiście końcem „batalji”; jest raczej jej początkiem. Bo od roku 1871, kiedy parlament przyznał związkom zawodowym moc prawną, każdy nowy w tym przedmiocie „Act” uprawniał związki do rozszerzenia; natomiast „Act” z 23 czerwca b. r. znacznie je okroił.

Wszyscy pamiętamy, że **Trade Union’y** angielskie, celem poparcia żądań górników, wywołały 3 maja 1926 strajk powszechny w Anglii. Strajk ten został złamany po dniach dwunastu przez rząd, poparty przez społeczeństwo. Strajkowali nadal tylko górnicy. Wytrzymali do końca listopada, ale w rezultacie wrócili do pracy nie uzyskawszy nic. Straty tego strajku ekonomiści angielscy obliczają na 300 milionów funtów szt., nie mówiąc już o zachwianym prestiżu W. Brytanii.

Zaraz po złamaniu strajku powszechnego rząd angielski postanowił skorzystać z wielkiej fali niepopularności **Trade Union’ów**, aby ich uprawnienia ograniczyć. Sir William Joynson Hicks, sekretarz stanu spraw wewnętrznych, oświadczył wówczas w Izbie Gmin, że rząd nie ma wcale zamiaru niszczyć organizacji zawodowych i pragnie aby mogły one nadal funkcjonować z pożytkiem dla pracujących mas; ale obrona interesów całego społeczeństwa jest jego obowiązkiem i dlatego uczyni wszystko, aby w przyszłości uchronić kraj przed takimi „niespodziankami”, jak strajk powszechny.

W marcu r. b. projekt ustawy, zredagowanej przez znakomitego prawnika, jakim jest sir Douglas Hogg (**attorney general**, czyli doradca prawny członków gabinetu z ranga ministra), został przedłożony Izbie Gmin. Po trzymiesięcznej walce konserwatystów z socjalistami, „Act” przeszedł 23 czerwca 354 głosami przeciw 139. Jest on krótki i bardzo jasny, choć przywódca **Labour Party** dowcipkował, że Hogg rymuje z „fog” (mgła). Opiera się nowa ustawa na następujących wytycznych:

- 1) Strajk generalny jest niedozwolony, a uchylający się od brania w nim udziału nie mogą być przez to poszkodowani;
- 2) Terror i wywieranie nacisku na tych, którzy w czasie strajku pragną pracować, są uważane za przestępstwa;
- 3) Nikt nie może być zmuszony do zasilania wbrew swej woli, funduszów politycznych jakiegokolwiek partii;
- 4) Ktokolwiek wstępuje na służbę państwową, musi pozostać wiernym państwu, a nie organizacji zawodowej, do której należy.

Liczba członków **Trade Union’ów** wynosiła 8 milionów w roku 1920; dziś wynosi tylko 5 milionów, ale cała ta masa jest zdecydowanie przeciwna ustawie z 23 czerwca. To samo można powiedzieć o **Labour Party**. Ta ostatnia wytworzona została przez związki zawodowe i na 3 miliony jej członków olbrzymia większość należy do **Trade Union’ów**. Przywódcy Partii Robotniczej zawsze wpłynęli na związki zawodowe w duchu umiarkowania, zawsze byli przeciwni „akcjom bezpośrednim” i zalecali tylko walkę parlamentarną, ale pod groźbą utracenia wszelkiego w masach miru muszą zwalczać wyżej wspomniany „Act”. To też p. Ramsay Mac Donald zapowiedział na kon-

gresie w Blackpol, że pierwszym czynem rządu robotniczego, kiedy znów dojdzie do władzy, będzie zniesienie antystrajkowej ustawy.

Nietylko socjaliści ją zwalczają. Tak wybitni liberałowie jak lord Grey, oraz sir John Simon również są jej przeciwni. **Economist**, poważny tygodniowy organ kół gospodarczych pisze, że „jest zawsze rzeczą niebezpieczną uchylać ustawy skierowane przeciw milionom zorganizowanych obywateli”. Jeśli wziąć pod uwagę, że robotnicy angielscy (zorganizowani w **Trade Union’ach** i nie) stanowią absolutną większość ciała wyborczego tego kraju (a ciało to liczy 22 miliony wyborców) — to zrozumieć, że „batalja 20-go wieku” jest jeszcze nierozegrana.

Błędem byłoby myśleć, że chodzi tu nietylko o spór natury społecznej, o takie czy inne uprawnienia związków zawodowych; naprawdę gra się toczy o przyszłość Imperium Brytyjskiego. Często się mówi o tem, że

Anglia jest nastarszą demokracją świata, że parlamentaryzm funkcjonuje tam od 16-go wieku. Trzeba przedtem ustalić, co się przez to rozumie, bo ustrój demokratyczny w nowoczesnym tego słowa znaczeniu istnieje w Anglii dopiero od połowy zeszłego stulecia, t. j. od reform Gladstone’a, który rozszerzył prawo wyborcze na robotników (**głosowania powszechnego jak to, które mamy w Polsce, do dziś w Anglii niema**). Rezultatem tej reformy był ruch polityczny, który doprowadził do stworzenia Partii Pracy. Ta ostatnia jest dziś potęgą. Niewatpliwie dojdzie do władzy jeśli nie po wyborach z roku 1928, to po następnych. **Zobaczmy, czy pacyfistyczna i robotnicza demokracja angielska zdoła utrzymać w całości Imperium Brytyjskie, tę największą polityczną konstrukcję w dziejach świata, to dziwaczne ale imponujące dzieło angielskich kupców, przemysłowców, żeglarzy i arystokracji.**

Kazimierz Smogorzewski.

Dyktatura Waldemarasa ma się ku końcowi.

Gdańsk, PAT. Z Kowna donoszą do pism gdańskich, że na Litwie przygotowuje się nowy zwrot, który może mieć wielkie znaczenie w dziedzinie zewnętrznej polityki litewskiej. Nacjonaliści litewscy, jedyna dotychczas podpora rządu, zwrócili się, jak słychać, w ostatnich dniach do premiera Waldemarasa z żądaniem rozszerzenia podstawy politycznej rządu, gdyż w obecnych warunkach wewnętrzno-politycznych wszelka praca pozytywna jest wykluczona. **Nacjonaliści pragną wstąpienia**

chrześcijańskiej demokracji do rządu. Ponieważ oba te stronnictwa już oddawna domagały się niezwłocznych zwołań sejmu i powrotu do stosunków konstytucyjnych, przeto w razie rozszerzenia podstawy politycznej we wspomnianym wyżej kierunku samowładne rządy Waldemarasa rychło się skończą.

Z innego źródła donoszą, że stronnictwa opozycyjne przygotowują wspólną akcję celem **przywrócenia na Litwie stosunków konstytucyjnych**.

Zamach na prezydenta republiki greckiej.

Konduriotis został lekko ranny w twarz. — Sprawcą jest komunista.

Ateny, 30. 10. PAT. Prezydent republiki greckiej Konduriotis stał się dziś ofiarą zamachu. W chwili, gdy prezydent po opuszczeniu gmachu ratusza, gdzie dokonał otwarcia kongresu burmistrzów, wsiadał do auta, pewien młody człowiek strzelił doń z rewolweru, raniąc go lekko w twarz. Rannego prezydenta przewieziono natychmiast do położonej w pobliżu kliniki. Wzburzony tłum usiłował złinczować sprawcę zama-

chu. Został on aresztowany przez policję.

Ateny, 30. 10. PAT. Sprawca zamachu na prezydenta republiki Konduriotis nazywa się Zafioros Gussios, liczy 28 lat. Po aresztowaniu zaczął symulować głuchoniemego. Zeznania swoje składa na piśmie. Zaprzecza jakoby miał współników. W czasie przeprowadzonej w jego mieszkaniu rewizji znaleziono **książki i dzienniki komunistyczne**.

Straszne nieszczęście kolejowe we Włoszech.

Bari, 30. 10. (PAT) Na linii Locorotondo nastąpiło zderzenie dwóch pociągów. Dotychczas stwierdzono, że zabitych zostało 6 osób, a 24 ranne, w tem

kilkanaście ciężko. Na znak żałoby z powodu tej katastrofy odwołano w Bari uroczystości, związane z piątą rocznicą marszu faszystów na Rzym.

Millerand senatorem.

Alençon. (PAT) Millerand (Jedność narodowa) wybrany został senatorem w pierwszym głosowaniu 536 głosami przeciwko 303, które padły na umiarkowanego republikanina L’Abbe.

Gdy w 1924 r. kartel lewicowy oparował większość w parlamencie francuskim ówczesny prezydent Millerand został zmuszony do ustąpienia, gdyż radykalni politycy na propozycję Milleranda utworzenia rządu odmówili, a prasa radykalna wręcz oświadczyła, iż nikt z rąk tego prezydenta nie weźmie misji utworzenia gabinetu. Millerand bowiem jako prezydent opowiedział się przeciw radykałom. Po ustąpieniu Millerand ubiegał się o mandat poselski bez powodzenia. Obecnie wszedł do senatu, gdzie jako głowa opozycji prawicowej przeciw radykałom niejednokrotnie zajmie uwagę opinii. (b)

Czechosłowacja znosi paszporty i wizy!

Praga, 30. 10. (PAT) Ministerstwo spraw wewn. opracowało ustawę, upoważniającą rząd do zniesienia w komunikacji między Czechosłowacją a obcymi państwami nietylko przymusu wizowego, ale i paszportowego.

(Kiedyż i rząd polski zamieni nas w wolnych obywateli? Bo przymus paszportowy jest wyrazem najgorszej niewoli, w jaką rządy zakuwają ludy. — Red.)

Śmierć 18 ludzi w nurtach Nilu.

U górnego biegu Nilu pod Ondurmanem przepłynęło się przez rzekę za pomocą promu 35 osób. Prom jednakże obliczony był zaledwie na 18-cie osób i był przytem zepsuty. To też na środku rzeki prom utonął, a z 35-ciu osób zginęło 18. Byli to sami urzędnicy, którzy przepływali się przez rzekę do swych biur.

Wrocław — twierdzą! Naturalnie zwróconą przeciw Polsce.

Wrocław, 31. 10. AW. Miasto Wrocław zostało rozkazem naczelnego dowództwa Reichswehry wydzielone jako odrębna jednostka wojskowa terytorjalna i zamienione na twierdzę. Dotychczasowy komendant garnizonu pułk. von Taysen został zamianowany dowódcą twierdzy. Jednocześnie z tem zarządzeniem niemieckie władze wojskowe przystąpiły do budowania umocnień fortyfikacyjnych w okolicy Wrocławia.

Czego żądają urzędnicy?

Stabilizacja i zniesienie osławionego par. 116. — Urzędnicy muszą być równomiernie wynagradzani. — Przed ostatecznym uregulowaniem poborów doraźnej ich podwyżki. — Dodatki do uposażeń i wynagrodzenie za godziny nadświadczone.

Warszawa, 30. 10. PAT. W niedzielę 30 bm. zakończyły się dwudniowe obrady kongresu zrzeszeń pracowników państwowych i samorządowych. Ze spraw zasadniczych uchwalono: postulat automatycznego awansu urzędników i niższych funkcjonariuszy, zakończenie procesu stabilizacji, zniesienie znanego art. 116, poprawy obecnego systemu pomocy lekarskiej, podwyższenia kategorii służby przygotowawczej; co do uposażenia zaś uchwalono żądanie, by w ustawach, regulujących uposażenia wszystkich osób, pozostających w stosunku służbowym do państwa, przeprowadzona była zasada jednakowego uposażenia przy równych studiach, równych latach służby i równych kwalifikacjach i aby wydana została ustawa w tym względzie. Jako punkt wyjścia uposażeń w obecnych warunkach, tj. zanim sytuacja finansowa państwa pozwoli na zapewnienie pracownikom państwowym bytu, odpowiadającego godności ich stanu, uchwalono żądać podwyżki zgodnie ze wzrostem drożyzny. Równocześnie uchwalono domagać się odpowiedniej podwyżki dodatków do uposażeń (stołecznego, kresowego, ekonomicznego i mieszkaniowego). Za pracę poza godzinami służbowymi uchwalono żądać osobnego wynagrodzenia a dla urzędników na stanowiskach kierowniczych dodatku za kierownictwo.

Dla polepszenia bytu dla emerytów kongres uchwalił rezolucję, mającą na celu dostosowanie wymiaru zaopatrzenia emerytalnego zasadniczo do norm uposażeń funkcjonariuszów czynnej służby, m. i. zaś wypłacenie jednorazowego zasiłku przyznanego już funkcjonariuszom czynnym.

Bartel

powiedział smutną prawdę!

Warszawa, 30. 10. (Tel. wł.). Na kongresie zrzeszeń urzędniczych zjawił się wicepremier Bartel, który przestrzegając urzędników przed zbyt daleko idącymi żadaniami, a wskazując na ciężką sytuację państwa powiedział między innymi:

Zechcą panowie zorientować się w dochodach państwa. Należy pamiętać o tem, że sytuacja finansowa i budżetowa Polski do niedawna była sytuacją płynną; że jesteśmy jedynym państwem na świecie, które musiało przeprowadzić dwukrotnie stabilizację waluty (niestety!). Niema drugiego przykładu, aby raz ustabilizowana waluta wymagała ponownej stabilizacji (niestety!) Ta obecnie przeprowadzona stabilizacja musi być ostatnią. W umysłowości każdego pracownika musi być głębokie przeświadczenie, że raz ustabilizowany pieniądz jest rzeczywiście stabilizowany. Jeżeli się nie stworzy tej psychiki i zaufania, mającego podstawy realne, to dla waluty polskiej i dla sytuacji gospodarczej i dla uposażenia urzędnika byłoby wielkie niebezpieczeństwo.

Proces Birka.

Tallin, 31. 10. (PAT) Rozpoczął się tu proces przeciwko byłemu posłowi estońskiemu w Moskwie Birkowi. Badanie świadków zakończy się prawdopodobnie w tym tygodniu. Wyrok spodziewany jest w drugiej połowie przyszłego tygodnia.

Birk opublikował w prasie sowieckiej dokumenty, dotyczące stosunków polsko - estońskich, przyczem oskarżał estońskiego ministra spraw zagranicznych o intrygi przeciw sowietom i to rzekomo z poduszczeń kierownika wydziału wschodniego w polskim Min. S. Z. P. St. Janikowskiego. Wezwany do powrotu i usprawiedliwienia się, Birk odmówił i pozostał w Moskwie. Fakt podobnej zdrady jawnej jest w dziejach nowoczesnych bezprzykładny. Po upływie dłuższego czasu Birk przekroczył granicę estońską i oddany został w ręce sprawiedliwości. (h.)

Plotki nieprzyjaciół Rumunii.

Jedynie dla scharakteryzowania nastrojów, jakie dokoła Rumunii wytwarzają wrogowie tego państwa, rozsyłając plotki z dworu królewskiego, zamieszczamy poniższy telegram:

Paryż, 30. 10. PAT. Agencja Havasa donosi z Bukaresztu, że zaprzeczają tam wiadomościom o ucieczce królowej Marji.

Z Jugosławiji.

Stefan Radicz demonstruje.

Białogrod. (PAT) Na dzisiejszym posiedzeniu Skupczyny wniósł Stefan Radicz w imieniu swej partji wniosek o postawienie w stan oskarżenia prezydenta ministrów Wukicewicza. Prezydent ministrów oskarżony jest o złamanie kilku artykułów konstytucji m. in. postanowień ustawy o ochronie niebezpieczeństwa i porządku publicznego, a mianowicie przez to, iż wywierał on nacisk na żandarmerję, policję i władze administracyjne podczas wyborów celem terroryzowania ludności i fałszowania wyników wyborów. Według konstytucji wymagane jest przyjęcie tego wniosku większością $\frac{2}{3}$ głosów. Jest wykluczone, aby większość taka się znalazła.

Rada pana Jacka.

Dziadziu, jak znowu zamkniesz tę budę, to tylko tak!

WANDA ZALESKA-KURNATOWSKA (2)

Tajemnica nocy październikowej.

Powieść.

(Ciąg dalszy)

Przed 32-ma laty Weronka Balcerzakówna, córka wójarza z Olchowej, wychodziła za mąż za Kaspra Wawrzyniaka, fornała z tejże Olchowej. Jedyńcym wiernym sługą sprawił dziedzic huczne wesele. W miesiąc potem, Kacper Wawrzyniak poszostną karetą, zaprzęzoną w białe araby słynnego olchowskiego stada, wioził dziedzica swego do ślubu.

Pożenili się więc prawie jednocześnie i prawie jednocześnie w chałupie i w dworze przybył pierwszy, upragniony zawsze syn.

Weronkę młodą, zdrową, ładną kobietę upatrzono sobie na mamkę. Przywiązana gorąco do własnego dziecka — odmówiła.

Ale były to czasy, w których wola pracodawcy była prawem. Olchowski nie znośił oporu; zagroził, że o ile Weronka nie ustąpi, mąż jej i rodzice stracą służbę. Obie rodziny były z dawna w Olchowej osiadłe i wszelka zmiana była dla nich nie do pomyślenia. Młoda kobieta ugięła się pod przemocą i poszła do dworu, aby drogocennym pokarmem żywić cudze dziecko z krzywdą własnego...

A dziedziczka tymczasem nie mogła przyjąć do siebie i gości cicho, obojęt-

na na wszystko, co się wkoło niej działo. Niemowlę było na opiece służby. Sam Olchowski, złamany chorobą młodej żony, również mało interesował się synem i nawet do niego nie zaglądał. Zapowiedział tylko mamce, że jej pod żadnym pozorem nie wolno iść do chałupy i dziecka swego odwiedzać.

Raz, dowiedział się od lokaja, że nie słucha i co wieczór do domu się wymyka. Powtórnie zagroził wyrzuceniem obu rodzin z Olchowej. Wówczas poprzysięgła mu zemstę: za to że na nią rękę podniósł i za tę tęsknotę, którą ją żarła.

Niedługo czekała; młodą panią Olchowską doktorowie kazali wywieść na południe. Dom i dziecko zostały na opiece ciotki Olchowskiej, panny Emilci, starej dewotki, której całem zajęciem było kłasić pasjanse i odmawiać pacierze. O resztę nie troszczyła się wcale...

Gdy po trzech miesiącach Olchowski z trumną żony wrócił z zagranicy, Weronka miała na ręku własne dziecko...

Wkradłszy się pewnej ciemnej nocy do chałupy, zamieniła niemowlęta, korzystając z głębokiego snu całej rodziny. Nie wiedział o tem nikt — prócz niej i Boga.

Jakie potem miała życie, tego nie pojmie ten, kto nie wierzy, że dusza chłopka ma także niedościgłe głębiny... Początkowo, karmiąc i chowając własne dziecko w dostatku i dworskich wygodach, kąpiąc w pachnącej wodzie ubierając w cieniutką bieliznę, czuła się szczęśliwą. Ale przyszła chwila, gdy dziecko ssać przestało... Trzeba było wrócić do chałupy, gdzie na polepie

glinianej pełzał z wysoko uwiązaną na plecach koszuliną dziedzic starego rodu Olchowskich... O powtórnej zamianie nie mogło być mowy; dzieci miały po roku i każdy by je poznał. Przytem Weronka chciała dla swego syna bogactwa, ziemi, zaszczytów... Gdzieś w podświadomych głębinach duszy czuła, że to zbrodnia, to wyrzucenie pisklęcia z własnego gniazda... Ale mówiła sobie: „Nigdy się o tem nie dowie, a ja go przecie nie ukrzywdzę!” I nie krzywdziła; owszem, starała mu się dać nawet więcej, niż zwykle chłopskie dziecko dostaje — wygod i starania. Ale nie było w tem serca. Z całą gwałtownością natur pierwotnych — tęskniła; podkradła się pod sztachety dworskiego ogrodu i śledziła niankę i dziecko; czasem szła do dworu; jako dawna mamka miała wstęp do dziecinnego pokoju. Brała małego na ręce, bawiła się z nim i pieściła; całowała lniane chłopskie włosy, niebieskie oczy, puciułowate policzki rumiane... Ale tego wszystkiego było jej za mało; schła z tęsknoty. A Bóg, jakby chciał ją ukarać za popełnioną zbrodnię, nie dawał jej więcej dzieci.

Płynęły lata. Rok za rokiem coraz bardziej oddalał od niej życie — niemowlę, potem chłopca, potem dorosłego mężczyznę... Wizyty do dworu stawały się coraz rzadsze; Olchowski dawnej mamce nie miał nic do powiedzenia; wciskał jej w ręce 3 ruble i jak mógł skracał odwiedźny...

Starała się cieszyć tego dobrobytem bogactwem, szczęściem, ale czuła, że jej to nie wystarcza. Ona chciała syna dla siebie, a wiedziała, że nigdy go już mieć nie będzie.

Wbrew zwyczajom wiejskich kobiet, małomówna była całe życie i zamknięta w sobie. Lękała się zawsze, aby na usta się jej nie poniosły jakie niepotrzebne słowa, będące kluczem jej tajemnicy; dlatego pracą i zajęciami domowemi odgradzała się od sąsiedek i kumoszek i z nikim nie żyła w przyjaźni. Nazywały ją „honorową”. Jakże! Wiodarżówną była i mamką dziedzica... Mąż jej umarł, gdy Jędrzek już dorósł; zastąpił ojca w służbie folwarcznej. Mieszkali wciąż w tej samej chacie, do której ciemną październikową nocą przyniosła owinięte w chusty pańskie dziecko i zamieniła na swoje... Patrzyły na ten czyn te same sprząty te same obrazy; ta sama lampka oświecała migotliwym światłem mroki...

I kiedy złożona ostatnią niemocą, w taką samą noc październikową, przypomniła sobie wszystko, zdjęta straszonym lękiem, rozdzierającym krzykiem poczęła wolać o księdza, pośrednika między duszą umęczoną a Bogiem.

Przyszedł, wysłuchał i powiedział: „Wyznaj! Napraw krzywdę! A potem odejdz w pokój!”

Wyznała; stygnące palce położyła na ukrzyżowane, przebite gwoźdźmi nogi Zbawiciela i przysięgła, że mówiła prawdę...

A ksiądz Antoni, gdy śpiewał „Requiem” nad trumną, gdy grudki żółtego piasku urzucał w głąb chłopskiej mogiły, miał ciągle w duszy stółkie poczucie odniesionego zwycięstwa, tryumfu do brei sprawy...

Młody był jeszcze ksiądz Antoni i nie znał zawitych dróg ludzkiego życia...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Propaganda Ymci.

Pisz nam z Warszawy: „Związek młodzieży chrześcijańskiej”, zwany w skrócie „Ymcia”, wyrosły z podłoża protestanckiego, zatacza coraz szersze kręgi działalności swojej. Obecnie pojawił się pierwszy numer tygodnika „Sztandar” pod redakcją p. Wiesława Wernica, określający wydawnictwo mianem „czasopisma młodzieży”. W programowym artykule mówi się kilkakrotnie o zasadach Chrystusowych, na których opiera się działalność zrzeszenia, a skrupulatnie omija się wyrażenia katolickie.

„Sztandar” bez obstrukcji nadmienia, że „Ymcia jest instytucją wszechświatową”, a mając tysiące członków wielu narodowości nie może być stowarzyszeniem nacjonalistycznym i musi iść w życie z dewizą miłości i braterstwa ludów. Wszystkie pociągnięcia w piśmie, odnoszące się do spraw drażliwych są niezmiernie zreżymowane. Wysoka ideologia, hasła człowieczeństwa, wypełnienie nienawiści, wskazywanie na opokę Chrystusową, znamionują wysoki djapazon i zamiar wytworzenia dużego nastroju. Ale w tym rozprawionym i rozrzedzonym ogólnikowo programie, słowa Polska i polskość lub katolicyzm są pojęciami, wgnanymi za drzwi, aby wewnątrz uprzętnąć miejsce dla duchowego jakiego internacjonalu, zbratanego na tle biblijnym.

Nie będziemy wzorem innych goździli oszczepem w całą tę robotę, mając niewątpliwie i pewne moralne wartości, szkoda tylko, że jej promotorzy z jawnie odchyloną przyłbicą nie powiedzą wprost, że dla nich głównym przyczynieniem jest protestancki świat myśli, gdy my nie namawiając bynajmniej do walk religijnych 16-go wieku, pragniemy wychowania pokoleń w duchu katolickim, w przywiązaniu do Kościoła rzymskiego — nie jak wraża się „Sztandar” do „Kościoła”. To trochę za mało!

Każdemu w ramach prawa wolno prowadzić propagandę, jaką chce, ale niech swoje karty na stół włoży i nie otacza ich gestwami mgły. Rodzice polscy muszą wiedzieć przecie, gdzie jest cel końcowy tej przedziwnej roboty, która w słowniku swoim zna tylko „chrześcijaństwo”. Tembardziej warto zastanowić się nad rzeczą, że jak sam „Sztandar” zaznacza, chłonec już jako dwunastolatek może wstąpić do „Ymci” i pozostać w niej całe życie. Dobrze, byle nie kosztem religii, która wziął po rodzicach i wzbudzić się bardzo kardynalnych odczuć ojczywistych na rzecz nieuchwytnych sentimentów o międzynarodowości i ludzkości.

A. Z.

Z KRAJU.

Doniosły wynalazek w dziedzinie radja.

Warszawa, 29. 10. (tel. wł.). Dokonywane są obecnie w Warszawie próby z wynalazkiem radja. Jeżeli próby się powiedzą, korzystanie z radja będzie o wiele tańsze i bezporównania więcej rozpowszechnione. Nazwisko wynalazcy Polaka i treść wynalazku trzymane są na razie w ścisłej tajemnicy.

Wybory gminne w Nowym Sączu.

Nowy Sącz, 28. 10. PAT. Dziś odbył się wybory do rady miejskiej z koła drugiego. Zgłoszono dwie listy kandydatów: jedna wystawiona przez zjednoczony blok wyborczy a druga przez żydów ortodoksów. Ogółem głosowało 323 wyborców, z czego na listę magistratu padło 251 głosów, na listę ortodoksów 73. PPS. wstrzymała się od udziału w wyborach.

Ciepłe wiatry w Zakopanem.

Zakopane, 28. 10. (AW) Po silnych opadach śnieżnych w górach i w Zakopanem w noc z dnia 25 na 26 bm na tapy bardzo ciepły wiatr halny który zmiotł doszczętnie opady śnieżne, przynosząc równocześnie piękną słoneczną pogodę, w godzinach południowych zanotowano 9 stopni ciepła.

Jak się to czasy zmieniają...

I.

II.

Kłeska morfinizmu szerzy się we Lwowie.

Lwów, 29. 10. AW. Policja lwowska przystąpiła ostatnio do likwidacji gniazd marfinitycznych we Lwowie, albowiem nałóg morfiny zaczyna przybierać wprost zastraszające rozmiary i rozszerzył się na całe miasto. Są ulice, gdzie na rogach i w bramach domów stoją handlarze morfiny i za opłatą kilku złotych wstrzykują ofiarom nałogu odpowiednie dawki. Wczoraj policja wykryła dwa kluby morfinistów. Jeden znajdował się w mieszkaniu niejakiego Władysława Rudnickiego przy ul. Szumlańskich 6, gdzie podczas rewizji znaleziono właściciela mieszkania wraz z kobietą lekkich obyczajów, niejaką Chmielewską, pod wpływem morfiny w stanie zupełnie nieprzytomnym. Drugi klub mieścił się przy ul. Lwowskich Dzieci 5, w mieszkaniu niejakiej Panazerowej, gdzie również znaleziono 2 kobiety lekkich obyczajów w stanie morfinicznym. W obu mieszkaniach znajdowały się specjalnie urządzone pokoje z otomanami i odpowiednim oświetleniem. Ogółem aresztowano 5 osób. Śledztwo stwierdziło, że morfinę kupowano w aptece Kurkiewicza.

Znów napad bandycki nad sowiecką granicą.

Łuck, 28. 10. PAT. Dn. 26 bm. w biały dzień we wsi Milatyn pod Zdołbunowem 6 nieznanymi sprawcami uzbrojonymi w karabiny napadło na dom mieszkańca tej wsi i zrabowało garderobę oraz 500 złotych gotówką. Po napadzie bandyci uciekli w kierunku granicy sowieckiej. W czasie napadu bandyci usiłowali zmusić mieszkańców do pomagania sobie, a wobec oporu z ich strony zabili jednego włościanina a 12 poranili. Dochodzenia ustaliły, że bandyci posługiwali się amunicją sowiecką, z r. 1927. Z pośród bandytów mieszkańcy wsi rozpoznali niejakiego Tretiaka, który w latach 1923/24 był jednym ze znanych dywersantów.

Z cyklu tradycji polskich.

Listopad.

W lasach wciąż szumi deszcz spadających zeschniętych liści; dnia i ciepła ubywa coraz więcej, a powietrze coraz bardziej staje się wilgotnym.

Wiatr po całych dniach wyje, świszczy, jęczy, a tyle smutku, tyle jakiejś rzewności brzmi w tych odgłosach, że fantazja ludu przypisuje owe jęki duszom czyszcowym, skarżącym się na nęki i o westchnienie do Boga proszącym.

I krajobraz posępny, dzięki o tej porze, niebo się zasnuwa ołowianymi chmurami, słońce rzadko kiedy mrugnie złotą rzęsą, atmosfera ciężka poważnie ludzi nastraja. Dla myśliwego roboty w bród; poluje się wtedy na rozmaite zwierzyne.

Ongi pod koniec miesiąca ubijano żubry; są one wtedy najokazalsze — mają róg lśniący, kędziory na łbie niby utrefione, brodzie i grzywe odrosłe, kędzierzawe. Mięso tego, dziś do osobliwości należącego zwierza, jadano tylko solone, a skóra zawsze była w wielkiej cenie. Nawet rogi użytkowano, wyrabiając z nich puhary, których używali nie tylko bogatsi, ale nawet magnaci i królowie.

Gdy żubra położono, zdejmowano zeń skórę wyprawiając ją natychmiast otrębami i kwasem, aby nie twardła od wiatru i urządzono z niej rydwan. W tym celu wyjmowano mózg, pozostawiając zresztą łeb i nogi, a nawet racice; do racic przyprawiano szpony i niemi przytwierdzano skórę do wozu; na takim rydwanie, ciągniętym dzielnym, najmniej czterokonnym zaprzęgiem, powracał z polowania ten z myśliwych, któremu udało się żubra ustrzelić.

Jeżeli nie było grudy ani śniegu w październiku, na Szymona i Jude, to myśliwi spodziewali się, że Wszyscy Święci na białym przyjadą koniu i we wigilję św. Huberta pierwsze łowy wyprawia. Jeżeli zaś i patron myśliwych nie dopisze, szaruga jesienna potrawić może aż do św. Andrzeja.

Dzień św. Huberta dzieli właściwy rok myśliwski na dwie równe części; główne polowanie na ptactwo zaczyna się w czerwcu około św. Jana, a wszelkie łowy kończą się około św. Kazimierza. Myśliwy więc liczy sobie szesnaście tygodni polowania przed św. Hubertem i tyleż po tym dniu. Dawniej ściśle tego rygoru przestrzegano, mówiąc:

„Święty Hubert tak długo dary będzie dawał, Pokąd w pośrodku pory łów będzie stawał”.

Z niektórymi datami listopada łączą się też i pewne przysłowia i powiedzenia ludowe, jako rady i wskazówki rolnicze, albo też przepowiednie, dotyczące stanu pogody. Naprzykład:

W listopadzie grzmi — rolnik wiosnę sni.

Jak Marcin na białym koniu przyjedzie To ostrą zimę nam przywiezie.

Jaki czas na ofiarowanie, Taka zima też nastanie.

Po świętej Katarzynie, Pomyśl o pierzynie.

Na świętego Andrzeja Trza kożucha dobrodzieja.

Popekaną skórę

chroni najlepiej przed każdym wyjściem z domu wcierany na twarz i ręce

Krem Fascinata

DZIAŁ GOSPODAR

Czy produkcja zbożowa w Polsce jest wystarczającą i normalną?

I.

(Pożyczka zagraniczna a potrzeby rolnictwa. — Nasza samowystarczalność zbożowa jest zapewniona tylko przy dobrym urodzaju. — Przeludnienie rolnicze Polski i porównanie z innymi krajami. — Niedobór zbożowy i jego przyczyny. — Powierzchnia zasiewów teraz i przed wojną.)

Przewlekłe rokowania o pożyczkę zagraniczną skończyły się wreszcie pomyślnie: do Polski przyływa poważna suma kapitału zagranicznego — przeszło 70 milionów dolarów. Kapitał ten, przy racjonalnym i umiejętnym jego użyciu, może przyczynić się do naprawy naszych stosunków gospodarczych, to znaczy do powiększenia i potężnienia wytwórczości krajowej. A to jest rzeczą najważniejszą; istotna stabilizacja złotego będzie dopiero następstwem podniesienia produkcji i dodatniego bilansu płatniczego. Nasze zacofanie w rozmaitych dziedzinach produkcji i trudności konkurencyjne, z jakimi spotykają się nasze produkty na rynkach międzynarodowych, pochodzą, w znacznym stopniu z wadliwości organizacji naszej wytwórczości oraz z wysokich jej kosztów. Jedną zaś z przyczyn takiego niepożądanego stanu rzeczy jest właśnie **brak kapitałów**, niezbędnych na rozmaitego rodzaju inwestycje, któreby zwiększyły wydajność pracy, rozszerzyły jej warsztaty i temsamem obniżyły własne koszty produkcji. Inwestycje potrzebne są wszędzie: w rolnictwie, w przemyśle, w dziale komunikacji. Ale, być może, najpilniejszą potrzebą życia gospodarczego Polski jest **podniesienie produkcji rolniczej** (przedewszystkiem zbożowej), za pomocą odpowiedniego nakładu kapitałów; obecny bowiem stan rolnictwa, jeżeli się uwzględni cały obszar Rzeczypospolitej, nie odpowiada ani przyrodzonym bogactwom kraju, ani potrzebom państwa. Tymczasem istnieją tu **ogromne możliwości**, nie trudne do osiągnięcia, a których zrealizowanie stworzyłoby z rolnictwa stałą podstawę dobrobytu narodowego i państwowego; sprawię tej warto bliżej się przyjrzeć.

Ze wszystkich krajów Europy, Polska posiada **najwyższy odsetek ludności rolniczej**. Na roli, razem z zatrudnionymi w leśnictwie, pracuje i z roli żyje w Polsce 64 proc. ogółu ludności; w Rosji (według statystyki z r. 1907) — 58 proc., we Włoszech — 55 proc., we Francji — 41 proc., w Niemczech — 35 proc., w Danii — 36 proc., w Belgii — 17 proc., w Anglii — tylko 8 proc. W rozmaitych dzielnicach Polski odsetek ludności rolniczej jest różny; większy tam, gdzie przemysł jest słabo rozwinięty; na Ziemiach Wschodnich — 81 proc. w Małopolsce — 72 proc.; mniejszy — na Śląsku Cieszyńskim (30 proc.) i w b. dzielnicy pruskiej (58 proc.), gdzie ludność znajduje mniejsze lub większe zajęcie w przemyśle. W każdym razie **Polska, jako całość, jest dotychczas krajem przedewszystkiem rolniczym**; stąd też należałoby oczekiwać, że produkcja rolnicza nie tylko powinna wystarczyć na własne potrzeby kraju, ale jeszcze dawać nadwyżkę na wywóz zagranicę, dla wymiany na wyroby przemysłu zagranicznego. Tymczasem tak nie jest; nawet samowystarczalność rolnicza (ściślej mówiąc — zbożowa) Polski nie jest murowaną — ale zależy od urodzaju; **samowystarczalność jest zapewniona tylko przy dobrym urodzaju**; przy średnim, a tembardziej niższym od średniego, zjawia się już konieczność sprowadzania, dla wyżywienia ludności, większych lub mniejszych ilości zboża, czy też maki. Takj stan rzeczy jest wysoce nie-

normalny, niekorzystny dla państwa, niewspółmierny z wyraźnym charakterem rolniczym Polski i dopóki się on nie zmieni — trudno się spodziewać stałej poprawy naszych warunków ekonomicznych.

Są dwie zasadnicze przyczyny naszego niedoboru rolniczego: 1) niedostateczny, względnie do liczby ludności rolniczej i potrzeb kraju, obszar gruntów uprawnych i 2) niedostateczne ich wyzyskanie, tj. niezwykle niska przeciętna wydajność roli w Polsce; każda z tych przyczyn rozpatrzemy kolejno.

W całej Polsce grunta orne zajmują 48,6 proc. obszaru państwa, czyli przedstawiają powierzchnię około 19 milionów ha. Procent ten jest wyższy niż w krajach przemysłowych (w Niemczech — 43 proc., we Francji — 42 proc., w Anglii — 25 proc.), ale niższy, jak np. na Węgrzech (59 proc.) lub w Danii (61 proc.), t. j. w krajach o wysoce rozwiniętym rolnictwie. Z rozmaitych dzielnic Rzeczypospolitej, najwyższy, względnie do całego obszaru, odsetek gruntów ornych przypada na b. zabór pruski (przeszło 62 proc.), najmniej (36,6 proc.) — na Ziemię Wschodnią, gdzie znaczne przestrzenie leżą jeszcze odłogiem. Jeżeli teraz uwzględnimy, jak wielką stosunkowo w Polsce jest liczba ludności, pracującej na roli, to się okaże, że mamy już u siebie **przeludnienie rolnicze**. Rzeczywiście, na 1 km. kwadratowy gruntów ornych wypada w Polsce około 90 głów ludności rolniczej (ogółem na 19 milionach ha, tj. 190.000 klm. kw. pracuje 17 milionów ludności), gdy w innych krajach odnośne cyfry są znacznie niższe: w Niemczech — 39, Danii — 20, Szwajcarii — 46 i tylko w Hollandji cyfra ta dochodzi do 69. Fakt przeludnienia rolniczego, w łączności z małą wydajnością roli, tłumaczy, dlaczego pewna część włościaństwa nie dojada w domu i zmuszona jest do emigracji; szczególnie obserwuje się to w Małopolsce, gdzie przeludnienie rolnicze, wskutek praktykowanego podziału na niezwykle małe gospodarstwa (poniżej 2 ha), jest największe. Ludności rolniczej jest już w Polsce zaciąsko na obecnych obszarach; dla poprawy sytuacji koniecznymi są zarówno: tworzenie i rozwijanie przemysłu, jak i rozszerzanie powierzchni gruntów ornych.

Ogólna powierzchnia zasiewów w Polsce jest jeszcze **ciągle mniejsza od przedwojennej**; w porównaniu z ostatnim rokiem przed wojną (1913 r.), obecna, w roku 1926, powierzchnia zasiewu pszenicy jest o 17 proc. mniejsza (1,1 milj. ha zamiast 1,3), żyta — o 3,4 proc. mniejsza (4,8 milj. ha, zamiast 5 milj.); tylko dla jęczmienia i owsa osiągnięto już prawie cyfry przedwojenne. Rzecz godna uwagi, że redukcja zasiewów dla wszystkich wymienionych czterech gatunków zbóż, zaznaczyła się szczególnie w b. dzielnicy pruskiej, w której rolnictwo przed wojną stało na najwyższym w Europie poziomie. W r. 1913 zasiano tu pod pszenicę — 128 tysięcy ha, pod żyto — 995.000, pod jęczmień — 180.000, pod owies — 255.000, razem 1.558.000 ha; za rok 1925-6 odnośne cyfry są 99 tysięcy, 877 tysięcy, 160 tysięcy, 221 tysięcy, razem 1.357.000 ha; to znaczy, że **powierzchnia zasiewów zbóż w b. dziel-**

nicy pruskiej zmniejszyła się o 13 proc.

Przy rozpatrywaniu oficjalnych statystycznych danych, nasuwa się jeszcze jedna uwaga. Przed wojną w roku 1913, w obecnych granicach Rzeczypospolitej, było zasianych zbożem (pszenicą, żytem, jęczmieniem i owsem) — około 59 proc. ogólnego obszaru ziemi rolnej; dziś, w roku 1925-6 obsiewa się tylko 53 proc. Powstaje więc przypuszczenie, że teraz, poza użyciem roli pod inne ziemiopłody (kartofle, buraki itp.), **pewna część gruntów ornych pozostaje nieobsiana**, czy to wskutek braku nasion, czy też z innych powodów; jak wielką bywa ta część w poszczególnych latach, źródła oficjalne nie podają.

Michał Lemplecki.

Trzy polipy handlu polskiego.

Skutkiem obecnego kryzysu ogólnogospodarczego handel polski znalazł się w katastrofalnym położeniu.

Handel z natury swej jako opierający się na kapitale obrotowym, najwięcej ucierpiał wskutek inflacji pieniądza, jak i obecnie cierpi wskutek braku kredytu. Przedewszystkiem zaś cierpią najbardziej te przedsiębiorstwa, które prowadzą najrzetelniej swą kalkulację i najlojalniej ponoszą wszelkie ciężary fiskalne.

Na mizerną sytuację handlu w Polsce składają się trzy polipy, które nadmiernie wysysają pozostałą godną pozycję kupiectwa i tak: 1) **procenty lichwiarskie, płacone za kredyt prywatny**, 2) **podatki, które wysysają resztki zasobów obrotowych handlu**, 3) **świadczenia socjalne wadliwie zorganizowane i w handlu często niezasadnione**.

Srodkiem przeciwko pierwszemu polipowi jest **zapewnienie kupiectwu odpowiedniej pomocy kredytowej**. Należałoby tu zorganizować specjalną pomoc rządu, która wyraziłaby się przez zniesienie wszelkich restrykcji Banku Polskiego względem kupiectwa. Banki kupieckie, oparte na zasadach spółdzielczych, należałoby poprzeć finansowo, aby one mogły wydatnie pracować ze swą klientelą, rekrutującą się najczęściej z spośród drobnego kupiectwa.

Polityka bankowa jest w dzisiejszej formie wprost rujnującą dla kupca, pragnącego zaciągnąć pożyczkę. Zwykle bank nie dyskontuje weksli, a jeśli to uczyni, to tylko przyjmie weksel z terminem płatności nie dalszym niż sześciotygodniowy. **Kredyt wekslowy jest stanowczo zbyt krótki**. Kupiec, operujący weksłami, całą uwagę swą wyteży na terminy ich wykupu. Dzień w dzień to u przeciętnego kupca oznacza weksel — weksel. Ani chwili wytchnienia. Banki, dyskontujące swe weksle w Banku Polskim i mające termin wykupu trzymiesięczny, powinny potrzeb kredytowych kupca nie traktować zbyt bezwzględnie.

Gorzej jeszcze przedstawia się dziedzina **kredytu prywatnego**. Tu już dzieją się orgje procentowe, najczęściej policyjnie nieuchwytnie. Przyciśnięty do ostatecznych granic, kupiec zarzyna się wprost kredytem prywatnym ciągle ludząc nadzieję innych i siebie, że nadejdzie konjunktura, która pozwoli mu wybrnąć szczęśliwie z sytuacji. Najczęściej nadzieje te zawodzą. Kupiec zmuszony prywatnymi procentami kalkuluje drożej, klientela ucieka, dług wzrasta i rezultat wiadomy.

Jeśli chodzi o **drugiego polipa**, który w bezwzględny sposób niszczy substancję majątkową kupca, bądź rzemieślnika, to naprawdę wielki już czas **uregulować nasz system podatkowy**, szczególnie system podatku obrotowego. Instytucje i organizacje gospodarcze dzielnicy zachodniej, straciwszy nadzieję na jakąkolwiek inną akcję, chwyciły się ostatecznego, zdaje się środka, bowiem w jednym dniu zasypały właściwe ministerstwo rozpaczliwymi depeszami, prośbami o uregulowanie systemu podatkowego, specjalnie zaś żądającami **nowelizacji podatku obrotowego**. Ten głos rozpaczy nie powinien pozostać bez echa. Środkiem zaradczym w tym wypadku musi być ze strony rządu wysiłek dostosowania w drodze ustawodawczej **świadczeń podatkowych do zdolności majątkowej kupca**, do jego zdolności płatniczej i do dochodowości przedsiębiorstw handlowych, a więc należałoby wprowadzić daleko idące ulgi podat-

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

„HALKA“ Dziś w poniedziałek o godzinie 8 wieczorem lekcja śpiewu w lokalu p. Jarnatha...

Sokół Bydgoszcz I Zebranie zarządu odbędzie się w poniedziałek, dnia 31 października br. o godzinie 19,30 w lokalu drh. Żółkiewicza...

Zebranie Związku Szczęsów przy Chr. Z. Z. odbędzie się w środę, dnia 2 września w lokalu Harmonji o godzinie 7 wieczorem...

Związek Pracowników Kupieckich. Zebranie plenarne odbędzie się dnia 9 listopada br. o godzinie 20-tej w sali hotelu Lengninga...

C. A. „Sokół“ V. Okole - Wilczak. Schadzka informacyjna dziś o godzinie 7,30 wieczorem w lokalu pod Aeroplanem...

Bydgoski Klub sportu wędkarskiego zawiadamia swych członków, że miesięczne zebranie odbędzie się w środę, 2 listopada br. o godzinie 8 wieczorem...

K. S. „Astorja“ przy Tow. Powst. i Woj. Macierz. Dziś w poniedziałek o godzinie 8 wieczorem schadzka w kasynie kolejowym...

Towarzystwo Kupców Detalistów branży spożywczej. Plenarne zebranie odbędzie się w czwartek dnia 3. bm. o godzinie 8 wiecz. w sali „Resursy Kupieckiej“...

Sekcja Dobroczynności. Zebranie miesięczne w środę, dnia 2. 11. 27 r. po nabożeństwie wieczornym.

Stow. Kobiet Prac. w Handlu i Konfekcji. Zebranie zarządu w środę, 2. bm. po zebraniu Sekcji Dobroczynności...

K. S. „Astorja“. Dziś w poniedziałek schadzka II. drużyny w sprawie jutrzejszych zawodów w Kasynie Kolejowym...

Sekcja Dobroczynności. Zebranie sekcji odbędzie się w poniedziałek w sprawie Wszystkich Świętych w środę zamiast wtorek...

Tow. Handel i Konfekcja. Zebranie zarządu odbędzie się w środę, o godzinie 7,30 wieczorem zamiast dzisiaj.

Klub wioślarski „Gryf“ zawiadamia, że plenarne zebranie odbędzie się dnia 3 listopada br. o godzinie 8 wieczorem u p. S. Cisewskiego...

Żeńskie Tow. gimn. „Sokół“. Z powodu uroczystości święta, Wszystkich Świętych, przyszła lekcja dla oddziału młodszego odbędzie się w czwartek o godzinie 5-tej...

Zebranie Konf. Męskiej św. Wincentego a Paulo odbędzie się w środę dnia 2. listop. w zakładzie św. Florjana o godzinie 8 wieczór.

Sokół IV. Bielawy. Baczność, drużyna nie-ćwicząca. W czwartek dnia 3 listopada o godz. 7-mej pierwsze ćwiczenia w sali Kopernika...

Stan wody w Wiśle w dniu 31 października rano: Zawichost 0,98 m, Warszawa 1,19, Płock 0,85, Toruń 0,71, Fordon 0,83, Chełmno 0,68, Grudziądz 0,87, Korzeniewo 1,71, Piekło 0,48, Tczew 0,08, Einlage 2,30, Schievenhorst 2,54.

Na całej Wiśle bez znaczących zmian.

PROGRAMY RADJOFONICZNE.

POZNAŃ 1,5 kw. 280,4 m.

WTOREK, 1 LISTOPADA.

- 10.15-11.45 Transmisja nabożeństwa z katedry poznańskiej. Kazanie wygłosi ks. prałat A. damski...
16.50-17.15 4-ta lekcja angielskiego, wykładu p. Dr. Arend, lektor U. P.
17.20-17.45 Odczyt pt. „Życie gromadne zwierząt“...

ŚRODA, 2 LISTOPADA.

- 12.45-14.00 Koncert orkiestry wojskowej z udziałem artysty opery Stefana Romanowskiego.
13.00 W przerwie koncertowej notowania giełdy zbożowo-towarowej.
16.40-17.05 Transmisja z Warszawy. Odczyt pt. „Zaduski w Cytadeli warszawskiej“...

WARSZAWA 10 kw. 1111 m.

WTOREK, 1 LISTOPADA.

- 12.00 Sygnał czasu i komunikaty: lotniczo-meteorologiczny, PAT., oraz nadprogram.
12.10 Transmisja koncertu z Filharmonii warszawskiej.
15.00 Komunikaty meteorologiczny, PAT., oraz nadprogram.
15.15-17.00 Transmisja koncertu z Filharmonii warszawskiej.

ŚRODA, 2 LISTOPADA.

- 12.00 Sygnał czasu i komunikaty: lotniczo-meteorologiczny, PAT., oraz nadprogram.
16.40-17.05 Odczyt pt. „Zaduski w Cytadeli Warszawskiej“, wygłosi p. Jan Cynarski.

- 17.45-18.15 Program dla dzieci. — Henryk Ładosz („Co Kurta robił na podwórzu“) M. Konopnickiej, oraz bajki Andersena.
18.15-19.00 Koncert popołudniowy.
19.00-19.15 Komunikat rolniczy.
19.35-20.00 Odczyt pt. „5-ty Zjazd owocoznawców w Warszawie i jego ważne wyniki“

Otręby zwolnione od cła.

(z) Warszawa, 31. 10. (Tel. wi.). Komitet ekonomiczny Rady Ministrów na ostatnim swem posiedzeniu pod przewodnictwem wicepremiera Bartła ustalił bezcłowy kontyngent wywozu otrab, co w następstwie, zgodnie z zobowiązaniami eksporterów spowodować ma obniżenie cen maki i obniżenie ceny chleba o 4 grosze na kilo...

Płody rolne.

Berlin dnia 29 października 1927. Zboża i nasiona olejiste za 1000 kg. reszta za 100 kg. Pszenica marchijska 244,00-247,00... Zyto marchijskie 241,00-245,00... Jęczmień jary 220,00-266,00...

Table listing prices for various grains and products in Berlin, including wheat, rye, and various types of flour and meal.

Bank Polski płacił dnia 31. 10. za:

Table showing exchange rates for various currencies: American dollars, British pounds, Swiss francs, French francs, German marks, Dutch guilders, Austrian shillings, Italian lire, and Czech crowns.

Giełda warszawska

z dnia 29 października

Akcje: w złotych:

Table listing stock prices for various companies on the Warsaw Stock Exchange, including Bank Polski, Bank Dyskontowy, Bank Przemysłowy, etc.

Cedula Urzędowa Giełdy Pieniężnej w Poznaniu.

Table listing government securities and exchange rates for various banks and currencies in Poznań.

Notowania Giełdy Zbożowej i Towarowej w Poznaniu.

Table listing grain prices for various types of wheat, rye, and barley in Poznań.

KALENDARZYK TEATRALNY.

Theater calendar listing performances for Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday, Saturday, and Sunday.

Osiedliłem się

od 29. X. 1927 jako lekarz praktyczny w Gasawie pow. Żnin.

Przyjmuję Kasowych pacjentów. Dr. med. Zytkiewicz.

26220

Ogłoszenie.

We wtorek, 8 listopada 1927 r. odbędzie się w Działdowie jarmark na bydło i konie oraz

Kramny co niniejszem podaje się do publicznej wiadomości. Działdowo, dnia 29 października 1927 r. Magistrat, Gozdziowski.

26221

Advertisement for 'TANIO NA RATY!' featuring an illustration of a man pointing towards the text.

Płaszcz damskie i męskie Ubrania - Ubranka - Płaszczki LUCJAN SZULC Jana Kazimierza nr. 2.

Advertisement for 'Virisan dla mężczyzn' and 'Parion chorym na anemję' with detailed text about the products.

Przetarg przynusowy.

W czwartek, dnia 4 listopada br. o godz. 9-tej przed południem sprzedawane będą podwórzu przy ul. Podgórznej 1 u pana Boelitza...

1 konia i wóz owocowy. Kucharz, komornik sądowy z pol. w Bydgoszczy.

Przetarg przynusowy.

W piątek, dnia 4 listopada br. o godz. 11-tej przed południem sprzedawane będą przy ul. Cmentarnej 5 u p. Wojciechowskiego...

około 80 ctr. owsa i 80 okien inspektowych (20 nie oszklonych)

w dalszym ciągu o g. 11,30 4 fotele, 1 kanapę, lustro, dywan 3,5x2,5 platforne, wagę decymalną do 150 kg., plug, 70 okien inspektowych, zniwiarke nową, krowę i dwa wieprzki około 150 funt. żywej wagi.

Kucharz, komornik sądowy z pol. w Bydgoszczy.

Zwapienie żył.

Stan zdenerwowania, zawroty głowy. Prosimy zażądać bezpłatnej broszurki o leczeniu domowem nieszkodliwem. Dr. Gebhard i Ska, Gdańsk, oddz. 216.

Korzystaście

z usług Instytutu Literackiego „Lektor”
bo 23198

Lektora wypożyczalnia książek jest najlepiej zaopatrzona.

Lektora księgarnia dostarcza wszystkie książki polskie i zagraniczne.

Lektora dział czasopism dostarcza czasopisma polskie i zagraniczne szczególnie fachowo naukowe najsprawniej i punktualnie.

Lektora artykuły piśmienne są najtańsze.

Lektora obsługa jest najuprzejmniejsza.

Lektora ubikacje są najładniej i wygodnie urządzone.

Lektora powieści są najpoczytniejsze.

Lektora wydawnictwa nagrodzone zostały złotym medalem.

ul. Gdańska 141.
Telefon 1739.

Kamienie szamotowe Kamienie radjowe Mączkę szamotową

w najlepszej jakości i kładą ilość dostarczają

Bracia Schlieper.
ul. Gdańska 99.
Tel. 361. Tel. 306.
26049

Gasiorki

pół i całe kupujemy

Carl Behrend & Co.
Gdańska 16-17.
26016

Obwieszczenie. W sprawie postępowania upadłościowego nad majątkiem firmy **Rosłński i Kachlik** w miejsce zmarłego zarządcy upadłościowego Maksymiliana Sassa mianuje się zarządcą pana Czesława Wyrzykowskiego w Bydgoszczy, Śniadeckich 11. (26184) Bydgoszcz, dnia 21 października 1927. Sąd Powiatowy.

Przetarg przymusowy. Nieruchomość położona w Bydgoszczy przy ul. Nowodworskiej 1. 4 w chwili uczynienia wzmianki o przetargu zapisana w księdze gruntowej Bydgoszcz whl. 2174 na imię **Roberta Neumanna** i żyjącej z nim w ogólnej wspólności majątkowej żony **H. rty ur. Schlier** zostanie dnia 30 grudnia 1927 o godzinie 11 przed południem wystawiona na przetarg w niżej oznaczonym Sądzie, pokój nr. 12. Na nieruchomości zapisanej do nr. 933 księgi podatku budynkowego i nr. 1405 matr. podatku gruntowego, obszaru 09 a 80 m² znajduje się dom mieszkalny z podwórkiem i ogrodem domowym, dom mieszkalny w podwórku, 2 chlewy, ustęp i pralnia. Wzmiankę o przetargu zapisano w księdze gruntowej dnia 13 czerwca 1927 r. Niniejszym wzywa się wszystkich, których prawa w chwili zapisania wzmianki o przetargu nie były w księdze gruntowej uwidocznione, aby się z niemi zgłosili najpóźniej w dniu przetargu, przed wzwaniem do wnoszenia ofert i prawa te uprawdził, gdyby wierzyciel im przeczył. W razie niezastosowania się do powyższego wzwania, prawa te przy oznaczeniu najniższej oferty nie zostaną wcale uwzględnione, a przy rozdzieleniu ceny kupna dopiero po rozszczeniu wierzycieli i innych prawach. Zaleca się na dwa tygodnie przed terminem podać na piśmie albo do protokołu sekretarza sądowego dokładne obliczenie swych roszczeń w kapitale, odsetkach, kosztach wypowiedzenia i kosztach sądowego dochodzenia swych praw, oraz oznaczyć pierwszeństwo, którego się żąda. Tych, którym służy prawo sprzeciwiania się przetargowi, wzywa się, aby przed udzieleniem przybycia targu postarali się o umorzenie lub zawieszenie postępowania, gdyż inaczej prawo ich odnosić się będzie zamiast do nieruchomości, tylko do uzyskanej ceny kupna. Bydgoszcz, dnia 24 X 1927 r. Sąd Powiatowy. (26185)

Przetarg przymusowy.

Dnia 8-go listopada o godz. 14-ej będzie sprzedawał w **Wolnowie** pow. bydgoski w drodze publicznego przetargu za gotówkę następujące przedmioty: (26218)

dwie stogi żyta, jeden stóg słomy, 95 ctr. żyta, dwa sąsiadki i jeźno sklepisko z jęczmieniem.

Ackermann, egzekutor.

Miasto Lubliniec (Wojew. Śląskie)

poszukuje od 1. 1. 28 lub prędzej aprobowanego **lekarza weterynaryjnego** na stanowisko

kierownika rzeźni miejskiej

którego obowiązkiem będzie także wszelkie badania mięsa według obowiązujących tu jeszcze przepisów pruskich. W godzinach poszuszubowych może kierownik rzeźni wykonywać swą praktykę weterynaryjną. Po za wolnym mieszkaniem i ogrodem owocowo-warzywnym, położonym na gruncie rzeźni, otrzymywać będzie kierownik rzeźni pobory według klasy 8a włącznie dodatku śląskiego i komunalnego. (25828)

Lubliniec, dnia 25 października 1927 r.

Magistrat
(-) Orlicki.

Samoход

osobowy

Limuzyna, 10/40 K. M., 6 cylindrów, 5-siedzeniowy, bardzo mało używany, korzystnie na sprzedaż. Warunki zapłaty dogodne. Zgłoszenia: (26226)

Skrytka pocztowa 44, Grudziądz.

Materiały męskie

na ubrania praktyczne, spacerowe i wieczorowe, na płaszcze, ulstry, palta i pokrycia futer polecam w bardzo wielkim wyborze po cenach konkurencyjnych.

Najlepsze źródło zakupu dla p. krawców.

F. Lewandowski

Bydgoszcz, Długa 30. Telefon 969.
Specjalny magazyn materiałów męskich i damskich, podszewek wszelkiego rodzaju, materiałów bawełnianych, płótna, firanek, kap i kołder. (26166)

Człowiek, tryskający humorem!

Pan usłyszy

najnowsze płyty do tańca

oraz

gramofony salonowe

w firmie (26090)

„Musica” Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 75.

Dlaczego chemiczne czyszczenie jest konieczne?

Dlatego, że tylko **takie** jest czyszczeniem **dezynfekcyjnym**, Dlatego, że wszystko utrzymuje w **pełnej formie i świeżości.**

Farbiarnia i chem. zakłady czyszczenia

Dr. Proebstel i Ska, Gniezno.

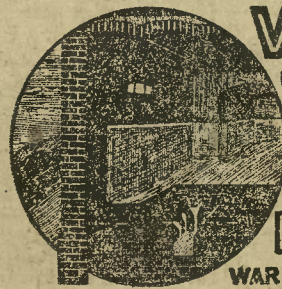
Filje i Agentury w większych miastach Wielkopolski.

Filja Bydgoszcz, ul. Gdańska 141.

Filja Inowrocław, ul. Dworcowa 20. (24897)

Mydło Mixa jest najlepszym i najtańszym do prania

Mixin jest najlepszym i najtańszym proszkiem mydliwym. (21288)

WILGOĆ I PRZECIEK NIE WODY

USUWA HYDROFUGĘ „CASTOR”

FABR. BUFOBER w BRUKSELI

UŻYWA SIĘ JAKO DOMIESZKA DO

ZAPRAWY CEMENTOWEJ.

PRZEDSIĘBIORSTWO BUDOWLANE

MAURZY KARSTENS

WARSZAWA KOSZYKOWA 7. TEL. 27-95. (26225)

Handlowiec pomocnika

który jest biegły w mowie i korespondencji polskiej i niemieckiej. Odpisy świadectw i fotografie uprasza

Józef Bielawski, Tczew, Kolejowa 5.

Handlowiec

z branży naftowej i technicznej, korespondent polsko-niemiecki zmienia posadę. Łask. oferty pod „Nafciarz”, do „PAR” Toruń, Szeroka 46 (26227)

Baczność! Koźlak!

Z dniem 1 listopada 1927 r. wypuszcza, jak rok rocznie, znane ze swej **wybitnej jakości** piwo ciemne

„KOŹLAK”

i poleca gorąco **znawcom i smakoszom**

BROWAR BYDGOSKI

Ustronie nr. 6. Bydgoszcz. Telef. 1603, 1608. (26057)

W sobotę, dnia 29 października o godz. 5-tej po poł. nastąpiło z mielkim napytorem gości

otmarcie lokalu przy ul. Gdańskiej 165, tel. nr. 399 restauracji i sali do śniadań „Zagłoba”

Bufet zaopatrzony w doborome zakąski ciepłe i zimne. — **Specjalność: Pismo Okocimskie, marcome i e sportome** dobrze konserwowane i różne gatunki **módek.**

Upzejmie zaprasza miłych gości **Gospodarz.** (26149)

„Gastronomia”

ul. Dworcowa nr. 87. Telefon nr. 841.

poleca obiady od godziny 12-ej do 4-ej

Codziennie **specjalności wieczorowe**

po niskich cenach. (25791) Fachowo pielęgnowane napoje.

Lekcje tańca!

9 listopada rozpoczynają się nowe kursy dla początkujących i najmłodniejszych tańców. Zgłoszenia przyjmuje się codziennie. (F-13880)

H. Flaesterer nauczycielka tańca ulica Dworcowa 3

Kursy gimnastyczne

dla kultury ciała dla pań każdy wtorek i czwartek od godziny 11—12 i 8—9, dla dzieci każdy wtorek od 4—5

na sali łoży **Libelta 9.**

Zgłoszenia tamże. Wstęp każdego czasu. (26192)

Przedstawicielei

sprzedawców, dobrze się prezentujących od lat 30—35, na dobrze płatną posadę od zaraz lub później poszukujemy. Oferty z fotografią i życiorysem do Dziennika Bydg. pod „G. 24”. (26224)

Zdolni elektro-monterzy

dla instalacji dla sily i światła na prad zmienny trójfazowy, dla sieci napowietrznej i wysokiego napięcia obciążeni z przepisami związkowymi, możliwie nieznanymi, nitychmiast potrzebni. Pisemne oferty z odpisami świadectw należy skierować do firmy (26124)

Centrala Elektryczna Wyrzyk w Niezychowie, p. Białostawie pow. Wyrzyk.

Czyszczenie Ożywianie Odkazanie

PIERZA I PUCHU

uskutecznia każdego czasu (25853)

Specjalny Magazyn Wypraw **J. Pilaczowski i Ska** Gdańska 163. Tel. 814

Restauracja Pod dzwoneczkiem Porter z beczki oraz piwo Pilzeńskie. **A. Twardowski.** 25642

RESURSA KUPIECKA ulica Jagiellońska 25. **Dziś świeże kiszki** własnego wyrobu flaki, pekiłowa z grech: m i t. p. na co upzejmie zaprasza (26167) **Gospodarz.**

Cena ogłoszeń: 20 groszy za wiersz szer. 38 mm. Za reklamy na stronie przed ogłoszeniami 50 gr., w tekście na drugiej i trzeciej stronie 90 gr., na dalszych stronach 75 gr. za wiersz szer. 76mm. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 gr.; dla poszukiujących pracy oraz na nekrologi 20%, zniżki. Przy powtórzeniu ogłoszeń udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie zniżki upadają. — Ogłoszenia zagraniczne 25% dopłaty. — Ogłoszenia skomplikowane oraz zastrzeżenie miejsca o 20% drożej. Za terminowe umieszczenie i przepisane miejsce administracja nie odpowiada. — Miejsce płatności: Bydgoszcz. — Konta bankowe: Bank Związku Spółek Zarobkowych, Bank Ludowy, Bank Gospodarstwa Krajowego, Bank M. Stadhagen. — Konto czekowe: P. K. O. 203713 Poznań.

Wydawca nakładem i czcionkami: Drukarnia Bydgoska Sp. Akc. w Bydgoszczy. — Redaktor odpowiedzialny: Henryk Ryszewski w Bydgoszczy.